

РЕШЕНИЕ

№ 1283

гр. Варна, 12.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 51 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Елена Ив. Стоилова

при участието на секретаря Димитричка Ст. И.
като разгледа докладваното от Елена Ив. Стоилова Гражданско дело № 20233110101708 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба от „***“ ЕООД – в несъстоятелност, с ЕИК ***, представлявано от постоянния синдик Д. Г., със седалище и адрес на управление гр.***, ул.*** № *** срещу Т. Г. Г., с ЕГН *****, с адрес гр***

Предмет на разглеждане са предявени по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК за вземания по чл.27, ал.4 от ЗДФИ от „***“ ЕООД – в несъстоятелност, с ЕИК ***, представлявано от постоянния синдик Д. Г., със седалище и адрес на управление гр.*** срещу Т. Г. Г., с ЕГН *****, с адрес гр.*** обективно кумулативно съединени положителни установителни иски за приемане за установено в отношенията между страните, че в полза на ищеца съществуват парични вземания срещу ответника за следните суми: сумата от 30836,52 лв., представляваща главница за вреди по акт за начет № *** г., издаден от АДФИ, сумата от 15648,13 лв., представляваща лихва за забава, начислена за периода от 31.10.2013 г. до 29.10.2018 г., както и сумата от 11846,36 лв., представляваща лихва за забава, начислена за периода от 30.10.2018 г. до 12.08.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 15.08.2022 г., до окончателното изплащане на задължението, за които суми е издадена в полза на ищеца заповед за незабавно изпълнение по чл. 417, т. 9 ГПК по ч.гр. д. № *** г. по описа на Районен съд – ***

В исковата молба ищецът твърди, че ответникът Т. Г. е бил управител на „***“ ЕООД в периода 27.07.2012 г. – 01.09.2014 г., за което е сключен

договор за възлагане на управлението с изх. № *** г. Сочи, че при извършена финансова инспекция на „****“ ЕООД, възложена със Заповед № *** г., изменена с последващи заповеди на Директора на АДФИ, и проверка на първичните счетоводни документи относно разходите за добив на дървесина от ОГФ на Община *** през 2013 г. е установено, че на 10.09.2013 г. е сключен договор между Община *** чрез „****“ ЕООД, представлявано от управителя Т. Г., като възложител, и „****“ ЕООД, като изпълнител, по силата на който изпълнителят е приел да извърши възложената му работа по „изсичане на подлеса“ при уговорен общ обем редуцирана площ от 900 дка и възнаграждение от 29,95 лв. без ДДС/1 дка, или общо 26955 лв. без ДДС, която работа е индивидуализирана в приложение № 1 към договора. Установено е при инспекцията още, че преди започване на работата страните по договора, в нарушение на т. 3.1. от него, не са съставили и подписали приемо-предавателни протоколи, в които да са посочени границите и действително измерената на терена площ, както и че липсват документи, обосноваващи изпълнението на възложената работа.

Въпреки това изпълнителят е издал фактура № *** г. за изсичане на подлеса от 900 дка на стойност 26955 без вкл. ДДС или 32346 лв. с ДДС.

Съгласно 2 бр. споразумителни протоколи от 31.10.2013 г. вземането по фактурата е погасено чрез прихващане с насрещни задължения на „****“ ЕООД към „****“ ЕООД за продажната цена на закупена дървесина на същата обща стойност от 32346 лв. с ДДС, за която са издадени две фактури – фактура № *** г. на стойност 30677.54 лв. и фактура № *** г. на стойност 1668.46 лв.

При проверката на счетоводните регистри на „****“ ЕООД за 2013 г. е установено също, че сумата от 26955 лв. без ДДС по фактура № *** г. е осчетоводена като разход на дружеството за външни услуги.

Съгласно констатациите от инспекцията изпълнителят „****“ ЕООД е имал издадено позволително за сеч № *** г. само за 42 дка, а за остатъка от 858 дка площ до общата площ от 900 дка по договора от 10.09.2013 г., за които е издадена фактура № *** г., не са издавани позволителни за сеч през 2013 г., респ. дружеството не е било в състояние да извърши дейности за подпомагане на естественото възобновяване или изсичане на подлеса.

Така прихващането е извършено без основание, при което е причинена вреда на „****“ ЕООД в размер на сумата от 30836,52 лв., съизмерима със стойността на уговореното възнаграждение за изсичането на 858 дка от подлеса.

С оглед на направените констатации при проверката е съставен акт за начет № *** г., според който за причинената вреда на „****“ ЕООД в размер на 30836,52 лв. пълна имуществена отговорност носи ответникът Т. Г., като управител на дружеството, на основание чл. 21, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 23, т. 4 ЗДФИ, солидарно с „***“, на основание чл. 21, ал. 4 ЗДФИ, като отговорните за вредата лица дължат и законна лихва в размер на 15648,13 лв. от деня на

причиняването ѝ – 31.10.2013 г. до датата на съставяне на акта за начет – 20.10.2018 г., както и законна лихва след тази дата до окончателното изплащане на задължението, на основание чл. 26 от ЗДФИ.

Ищецът твърди, че въз основа на акта за начет се е снабдил със заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 ГПК за процесните суми срещу ответника, който е подал възражение по чл. 414 ГПК, респ. заповедният съд му е дал указания за предявяване на иск относно оспорените вземания. По изложените съображения по същество моли за уважаване на исковете и претендира разноси по делото.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът депозира отговор на исковата молба, в който излага становище за неоснователност на предявения иск. Поддържа, че при сключването на договора от 10.09.2013 г. е била налична цялата необходима документация за извършването на редовна и законосъобразна сеч, вкл. двустранни протоколи за възлагане и приемане на работата, приемо-предавателни протоколи и др., като счита, че не може да носи отговорност за липсата на тези документи години след освобождаването му като управител, по време на проверката през 2018 г., в който период от 2014 г. до 2018 г. са се сменили още петима управители. Оспорва констатациите на АДФИ в акта за начет, според които не е налице сеч на подлес и липсват позволителни за извършването на такава сеч. Поддържа, че дървесината на подлеса няма никаква икономическа стойност и не е обект на 4 отделна и нарочна сеч, респ. за изсичането на подлеса няма изискване да се издава позволително, при положение че за съответния подотдел или вече издадено позволително за сеч на основния дървослой. Позовава се в тази връзка на разпоредбата на чл. 28 от Наредба № 8/05.08.2011 г.

Твърди, че именно такъв е и процесният случай, като сечта на подлеса е извършена заедно с основаната сеч, за която има издадени позволителни, приемо-предавателни протоколи и протоколи за приемане на сечта. Поддържа, че сечта на подлеса е осъществена с цел обезпечаване на основаната сеч, че уговорените в договора с „***“ ЕООД дейности са реално осъществени и сумата по издадената фактура е дължима.

Намира, че не са налице предпоставките на чл. 21 от ЗДФИ за ангажиране на пълната му имуществена отговорност, вкл. липсва вреда за представляваното от него дружество. В тази връзка сочи, че плащането на процесната главница е сторено за реално извършена работа, както и че изсеченият подлес не е бил актив на дружеството и е следвало да бъде отстранен, за да бъде правилно стопанисвана гората, тъй като подлесът е вреден за нея. С тези аргументи по същество ответникът моли за отхвърляне на предявения иск.

В проведеното съдебно заседание ищецът не изпраща представител. Ищецът чрез процесуалния си представител в писмено становище поддържа предявените искове. Ответникът се явява лично и чрез процесуалния си

представител моли за отхвърляне на предявените искове като недоказани, като прави и възражение за погасяването на процесните вземания в резултат на изтекла абсолютна погасителна давност.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, заедно и поотделно и по вътрешно убеждение, приема за установено следното от фактическа страна:

От решение № *** г. на Окръжен съд-*** по т.д.№ *** по описа на ТОС за 2020 г., решение № *** г. на Окръжен съд-*** по т.д.№ *** по описа на ТОС за 2020 г., **се установява**, че ищцовото дружество е обявено като неплатежоспособно с начална дата 01.01.2020г. Дружеството е обявено в несъстоятелност с решение № *** г. на Окръжен съд-*** по т.д.№ *** по описа на ТОС за 2020 г.

От акт за начет № ***г. и копие от цялата преписка по съставянето на акта за начет № ***г., съставен от Р. Г.Х.-Е. – главен финансов инспектор от отдел „***“, дирекция „***“ на АДФИ при извършена финансова инспекция на „***“ ЕООД, ЕИК *** **се установява**, че е извършена финансова инспекция на „***“ ЕООД, възложена със Заповед № ***г., изменена с последващи заповеди на Директора на *** от 22.03.2018г., 02.04.2018г., 14.05.2018г.31.05.2018г., 28.06.2018г.09.08.2018г., 25.10.218г. с обхват „Проверка относно спазване на Горскостопанския план за добив на дървесина от общинния горски фонд на община ***“, както и нормативните актове, които уреждат дейността по изкупуването, продажбата и добиването на дървесина от горския фонд за периода 01.01.2013г. до 04.04.2018г.

Ответникът Т. Г. е бил управител на „***“ ЕООД в периода 27.07.2012 г. – 01.09.2014 г., като управлението му е възложено с договор от 26.07.2012г.

На 10.09.2013 г. е сключен договор между Община ***, чрез „***“ ЕООД, представлявано от управителя Т. Г., като възложител, и „***“ ЕООД, като изпълнител, по силата на който изпълнителят е приел да извърши възложената му работа по „изсичане на подлеса“ при уговорен общ обем редуцирана площ от 900 дка и възнаграждение от 29,95 лв. без ДДС/1 дка, или общо 26955 лв. без ДДС, която работа е индивидуализирана в приложение № 1 към договора, в което са посочени горските подотдели – 14 на брой, в които следва да се изсече подлеса.

За нуждите на проверката е възложено и извършено експертно заключение от инж.Чилева.

Въз основа на проверените документи и експертното заключение финансовия инспектор, извършващ проверката е заключил, че преди започване на работата страните по договора от 10.09.2013 г., в нарушение на т. 3.1. от него, не са съставили и подписали приемо-предавателни протоколи, в които да са посочени границите и действително измерената на терена площ, както и че липсват документи, обосноваващи изпълнението на възложената работа, нямало позволителни билети за извършената сеч на подлес,

възложената работа не била извършена.

Въпреки това изпълнителят е издал фактура № *** г. за изсичане на подлеса от 900 дка на стойност 26955 без вкл. ДДС или 32346 лв. с ДДС, а той имал разрешителен билет за сеч на 42 дка в единия подотдел, включен в Приложение №1, в землището на с.***. Не била изпълнена работата за останалите 858 дка.

Съгласно 2 бр. споразумителни протоколи от 31.10.2013 г. вземането по фактурата е погасено чрез прихващане с насрещни задължения на „***“ ЕООД към „***“ ЕООД за продажната цена на закупена дървесина на същата обща стойност от 32346 лв. с ДДС, за която са издадени две фактури – фактура № *** г. на стойност 30677.54 лв. и фактура № *** г. на стойност 1668.46 лв.

При проверката на счетоводните регистри на „***“ ЕООД за 2013 г. е установено също, че сумата от 26955 лв. без ДДС по фактура № ***г. е осчетоводена като разход на дружеството за външни услуги.

Съгласно констатациите от инспекцията изпълнителят „***“ ЕООД е имал издадено разрешително за сеч № *** г. само за 42 дка, а за остатъка от 858 дка площ до общата площ от 900 дка по договора от 10.09.2013 г., за които е издадена фактура № *** г., не са издавани разрешителни за сеч през 2013 г., респ. дружеството не е било в състояние да извърши дейности за подпомагане на естественото възобновяване или изсичане на подлеса.

Така прихващането е извършено без основание, при което е причинена вреда на „***“ ЕООД в размер на сумата от 30836,52 лв., съизмерима със стойността на уговореното възнаграждение за изсичането на 858 дка от подлеса.

С оглед на направените констатации при проверката е съставен акт за начет № ***г. , според който за причинената вреда на „***“ ЕООД в размер на 30836,52 лв. пълна имуществена отговорност носи ответникът Т. Г., като управител на дружеството, на основание чл. 21, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 23, т. 4 ЗДФИ, солидарно с „***“ ЕООД, на основание чл. 21, ал. 4 ЗДФИ, като отговорните за вредата лица дължат и законна лихва в размер на 15648,13 лв. от деня на причиняването ѝ – 31.10.2013 г. до датата на съставяне на акта за начет – 20.10.2018 г., както и законна лихва след тази дата до окончателното изплащане на задължението, на основание чл. 26 от ЗДФИ.

Ответникът е подал възражение по издадения акт за начет, но то не е уважено.

От изпълнителен лист № ***г. по описа на Районен съд ***, *** състав по ЧГД ***г., Заповед №*** г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК, определение № *** г. на РС-*** по ЧГД № ***г., възражение № *** г. от Т. Г. от 21.12.2022г. **се установява**, че след издаване на акта за начет ищцовото дружество е подало заявление по чл.417 от ГПК, по което е образувано ч.гр.д.***г. на РС *** по което е издадена Заповед № ***г. по чл.417 ГПК и изпълнителен лист срещу ответника и „***“

ЕООД да заплатят солидарно на ищеца сумата от 30836,52 лв., представляваща главница за вреди по акт за начет № *** г., издаден от АДФИ, сумата от 15648,13 лв., представляваща лихва за забава, начислена за периода от 31.10.2013 г. до 29.10.2018 г., както и сумата от 11846,36 лв., представляваща лихва за забава, начислена за периода от 30.10.2018 г. до 12.08.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 15.08.2022 г., до окончателното изплащане на задължението. Срещу издадената заповед е подадено възражение в законоустановения срок от ответника.

От списък за 2013 г. издадени позволителни- 50 бр. се установява, че са издадени позволителни са сеч през 2013г. за подотелите включени в Приложение № ***към Договор от 10.09.2013 г. е сключен договор между Община *** чрез „***“ ЕООД, представлявано от управителя Т. Г., като възложител, и „***“ ЕООД.

От изготвената по делото СЛЕ, която съдът кредитира като обективна и компетентно изготвена **се установява**, че необходимата документация на сечта в подотделите предмет на договора от 10.09.2013г представлява „Приложение № ***“, което е неразделна част от договора, подписан и от двете страни - от възложителя „***“ ЕООД, с едноличен собственик на капитала община *** обл. Търговище представлявано от управителя - Т. Г. Г. и изпълнителя „***“ ЕООД, гр. *** представлявано от управителя Я.И. Я..

Съставяне, издаване на позволително за сеч на подлес, за всеки един от подотделите, предмет на договора от 10.09.2013 не може да има и не е необходимо.

Предвид на това, че в подотделите, предмет на договора от 10.09.2013г не са издавани позволителни за сеч на подлее, то и протоколи за освидетелстване след провеждането на тези сечи не се съставят.

При представяне на „***“ като наличен документ, в случаите на проверка само по документи може да се приеме, че има извършена сеч на подлес.

При огледа на терена се откриха ясни следи от извършваните сечи в минало време (през 2013г).

Експертното становище, на основание извършения оглед на място е, че в насажденията (подотделите) в които са провеждани „възобновителни сечи“ е извършена сеч на подлеса.

Изсичането на подлеса в процесиите 14 подотдела посочени в Приложение 1 към договора за възлагане сеч на подлее с изпълнител „***“ ЕООД, гр. ***, не са отразявани и не е необходимо да бъдат отразявани в позволителните за сеч и в протоколите за освидетелстване на сечта, издавани и отнасящи се само за добива на дървесина.

Цената на услугата по изсичане на подлее в подотделите, предмет на договора от 10.09.2013г, е формирана по спецификация за стойността на ЛКМ

в ДГТ при Държавните горски стопанства от района, с относително близки условия за провежданата дейност. Предвид задължителното провеждано мероприятие -сеч на подлес, „*** ЕООД го възлага с договор съгласно утвърдената процедура, като залага размерна цена от практиката на няколко ДГС от района.

Отчитайки условията, при които е извършвана сечта на подлеса, експертизата счита, че договорената между възложителя и изпълнителя цена от 29,95 лв. на декар е в нормален размер, отговарящ на условията, при които е провеждана сечта на подлеса.

Сечта на подлеса се извършва в условията на действащото законодателство. В Наредба №8 за сечите в горите са заложили разпоредбите, в които ясно е регламентирано, че в условия и поставени цели, където се предвиждат „Възобновителни сечи“ подлеса се отстранява. Това е главното условие задължително да се извършва сеч на подлее в тези горски насаждения. То е регламент по право и следва, че издаването на нарочно(целево) разрешително за сеч не е необходимо.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Предмет на разглеждане са предявени по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК за вземания по чл.27, ал.4 от ЗДФИ от „**** ЕООД – в несъстоятелност, с ЕИК ****, представлявано от постоянния синдик Д. Г., със седалище и адрес на управление гр.*** срещу Т. Г. Г., с ЕГН *****, с адрес гр.*** обективно кумулативно съединени положителни установителни искове за приемане за установено в отношенията между страните, че в полза на ищеца съществуват парични вземания срещу ответника за следните суми: сумата от 30836,52 лв., представляваща главница за вреди по акт за начет № *** г., издаден от АДФИ, сумата от 15648,13 лв., представляваща лихва за забава, начислена за периода от 31.10.2013 г. до 29.10.2018 г., както и сумата от 11846,36 лв., представляваща лихва за забава, начислена за периода от 30.10.2018 г. до 12.08.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 15.08.2022 г., до окончателното изплащане на задължението, за които суми е издадена в полза на ищеца заповед за незабавно изпълнение по чл. 417, т. 9 ГПК по ч.гр. д. № *** г. по описа на Районен съд – ***

Възражение с правно основание чл. 27, ал. 3 от ЗДФИ.

Ищецът носи доказателствената тежест да докаже, че са налице предпоставките на чл. 21, ал. 1, т. 1 ЗДФИ за търсене на имуществената отговорност на ответника – противоправно поведение на последния, извършено умишлено, настъпили вреди за ищеца и пряка причинноследствена връзка между противоправното поведение и вредите; забавата на ответника, както и размера на вземанията.

Ответната страна трябва да установи наведените твърдения, с които обосновава релевираните правоизключващи и правопогасяващи възражения,

както и възраженията срещу отразените в акта за начет фактически констатации, които според чл. 22, ал. 5 ЗДФИ се смятат за истински до доказване на противното, в т.ч. наличието на надлежни документи за извършването на сечта и изпълнението на задълженията на изпълнителя по сключения договор от 10.09.2013 г.

Според разпоредбата на чл.21 от ЗДФИ за противоправно причинени вреди на организациите или лицата по чл. 4, т. 1 – 3 от закона, установени при финансова инспекция, които са пряка и непосредствена последица от поведението на виновните лица, те носят пълна имуществена отговорност, когато вредата е причинена умишлено, от липси, не при или по повод изпълнение на служебни задължения.

Отговорните лица са посочени в чл.23 от ЗДФИ, едно от които е лице, което управлява и се разпорежда с имущество.

В случай, че са налице основания за търсене на отговорността по ЗДФИ финансовите инспектори съставят акт за начет, като констатациите в него се ползват с оборимата презумпция, че са истински.

Ищецът като управител на общинското дружество „****“ ЕООД през периода 27.07.2012г. – 01.09.2014г. е отговорно лице по смисъла на чл.23, т.5 от ЗДФИ.

От приетата по делото преписка по съставяне на процесния акт за начет се установи, че е спазена процедурата по издаването му, посочена в чл.22 ЗДФИ.

На основание чл.27, ал.3 от ЗДФИ имуществената отговорност на ответника в случая е погасена въз основа на изтекла абсолютна давност. Тя се прилага независимо от прекъсването и спирането на давността, в случай, че са изтекли 10 години от причиняване на вредата. В случая съобразно акта за начет вредата е причинена на 31.10.2013г. съответно абсолютната давност изтича на 31.10.2023г. Предвид на това възражението на процесуалния представител на ответника за погасяване на имуществената му отговорност е основателно.

За пълнота съдът ще изложи, че със събраните по делото доказателства ответникът успя да обори презумпцията за истинност на констатациите в акта за начет. От приетата по делото СЛЕ, кредитирана от съда се доказва, че дейностите сеч на подлес, които са договорени в сключения договор от 10.09.2013 г. между ищеца и „****“ ЕООД са извършени. Уговорените цени за тези дейности отговарят на пазарните такива. За извършване на дейностите по този договор не е необходимо издаване на позовнително за сеч, тъй като сеч по смисъла на ЗГ не се извършва – чл.105 ЗГ. Сеч на подлес е без материален добив и се провежда за подпомагане на естественото възобновяване на горите. Сеч без материален добив по смисъла на § 1, т.48 от ЗГ е отстраняване на изостанали, повредени, пречещи и нежелани дървета и храсти дейност с цел подобряване състоянието на младите насаждения на възраст, до която от тях не се добива реализуема дървесина.

Предвид горното не е необходимо и издаване на протокол за освидетелстване на сечището съобразно чл.109 от ЗГ, не е необходимо маркиране на определените за сеч дървета, което е и невъзможно предвид вида им – храсти и нискостеблени дървета.

С оглед на горното в случая няма нанесени описаните в акта за начет имуществени вреди на ищцовото дружество.

Предявените искове като неоснователни следва да бъдат отхвърлени.

Ответникът не е претендирал разноски.

Предвид изхода на делото дължимата държавна такса по него в размер на 1166,62 лева следва да бъде заплатена от ищеца.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените искове по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК за вземания по чл.27, ал.4 от ЗДФИ от „***“ ЕООД – в несъстоятелност, с ЕИК *** представлявано от постоянния синдик Д. Г., със седалище и адрес на управление гр.*** срещу Т. Г. Г., с ЕГН *****, с адрес гр.*** обективно кумулативно съединени положителни установителни искове за приемане за установено в отношенията между страните, че в полза на „***“ ЕООД съществуват парични вземания срещу Т. Г. Г., с ЕГН *****, за следните суми: сумата от 30836,52 лв., представляваща главница за вреди по акт за начет № ***г., издаден от АДФИ, сумата от 15648,13 лв., представляваща лихва за забава, начислена за периода от 31.10.2013 г. до 29.10.2018 г., както и сумата от 11846,36 лв., представляваща лихва за забава, начислена за периода от 30.10.2018 г. до 12.08.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 15.08.2022 г., до окончателното изплащане на задължението, за които суми е издадена в полза на ищеца заповед за незабавно изпълнение по чл. 417, т. 9 ГПК по ч.гр. д. № *** г. по описа на Районен съд – ***

ОСЪЖДА *** ЕООД – в несъстоятелност, с ЕИК *** представлявано от постоянния синдик Д.Г., със седалище и адрес на управление гр.*** **ДА ЗАПЛАТИ** на РС *** държавна такса по делото в размер на 1166,62 лева , на основание чл.77 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред ОС Варна в двуседмичен срок, считано от връчване на страните на съобщението за обявяването му, ведно с препис от съдебния акт.

Съдия при Районен съд – Варна: _____